

ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΣΕΕ

κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΦΟΥΝΗ

ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ

Ετήσια Έκθεση Ελληνικού Εμπορίου 2025

Η φετινή, ανανεωμένη έκδοση της ΕΕΕΕ έρχεται να υπενθυμίσει με σαφήνεια κάτι κρίσιμο: το εμπόριο δεν είναι απλώς ένας κλάδος της οικονομίας. Είναι βασικός πυλώνας απασχόλησης και προστιθέμενης αξίας για τη χώρα. Και την ίδια στιγμή, αποτυπώνει με ειλικρίνεια τις πιέσεις που δέχεται η μέση ελληνική εμπορική επιχείρηση.

Η ευθραυστότητα, του διεθνούς περιβάλλοντος δεν αποτελεί πλέον εξαίρεση· είναι η νέα κανονικότητα. Μια κανονικότητα που μεταβάλλει βίαια το οικονομικό και επιχειρηματικό τοπίο και πλήττει, πρώτα και περισσότερο, τις μικρότερες εμπορικές επιχειρήσεις.

Οι πρόσφατες γεωπολιτικές εξελίξεις οδηγούν την εμπορική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μια νέα φάση: πιο πολιτικοποιημένη, πιο αμυντική και άρρηκτα συνδεδεμένη με την οικονομική ασφάλεια και τη βιομηχανική στρατηγική. Όμως το εμπόριο και ιδιαίτερα, το λιανικό και το χονδρικό, στηρίζεται στις ανοιχτές αγορές: για την επάρκεια των προϊόντων, για την ποικιλία, για τη διασφάλιση προσιτών τιμών, για την ανθεκτικότητα των εφοδιαστικών αλυσίδων, για την ίδια την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.

Στο πλαίσιο αυτό το αυξημένο ενεργειακό κόστος επιβαρύνει ολόκληρη την αλυσίδα αξίας, τις μικρότερες επιχειρήσεις και τελικά το κόστος ζωής. Χρειάζεται ένα αξιόπιστο ευρωπαϊκό σχέδιο για προσιτή ενέργεια, που να διασφαλίζει επάρκεια και σταθερές, ανταγωνιστικές τιμές για την παραγωγή και τη μεταποίηση. Δεν πρόκειται για υποχώρηση από την πράσινη μετάβαση ή τους κλιματικούς στόχους, αλλά για μια πιο ισορροπημένη πολιτική, με συνεκτικούς κανόνες, ταχύτερες αδειοδοτήσεις και λιγότερη γραφειοκρατία. Πρόκειται, τελικά, για ζήτημα ανθεκτικότητας ολόκληρης της ευρωπαϊκής οικονομίας.

Έτσι, σε ένα περιβάλλον αβεβαιότητας, η απάντηση δεν μπορεί να είναι η περιχαράκωση. Η διαφοροποίηση μέσω ισχυρών και αξιόπιστων εμπορικών συμφωνιών είναι εργαλείο ανθεκτικότητας για την Ευρώπη και πρέπει να αξιοποιηθεί ως τέτοιο.

Ναι, χρειαζόμαστε εργαλεία για να αντιμετωπίσουμε πραγματικούς κινδύνους. Όχι, όμως, πολιτικές που οδηγούν σε άκριτο προστατευτισμό.

Λέμε ξεκάθαρα: ναι στο ανοιχτό εμπόριο **με κανόνες**, όπως είναι το νέο πλαίσιο για τα μικροδέματα μέχρι να φτάσουμε στην τελωνειακή ένωση και στην οριστική κατάργηση του περιβόητου de minimis, της κερκόπορτας δηλαδή που επέτρεψε το 2025 5,8 δισεκατομμύρια δέματα με αύξηση 26% να μπαίνουν καθημερινά στα σπίτια των ευρωπαίων καταναλωτών, χωρίς έλεγχο, χωρίς ασφάλεια, χωρίς δασμούς και φόρους όπως πληρώνουν όλες οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις. Ταυτόχρονα όμως, λέμε όχι σε μια Ευρώπη που φοβάται να εμπορευτεί.

Η φετινή Έκθεση έχει ως υπότιτλο «Νέα Εποχή». Και αυτό γιατί αφενός τόσο η δομή της όσο και η αισθητική της έχουν αλλάξει όπως θα δείτε και αφετέρου βρισκόμαστε σε μια νέα εποχή...

Τα στοιχεία της Έκθεσης είναι αδιάψευστα: η συντριπτική πλειονότητα των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων κινείται μεταξύ στασιμότητας και μείωσης τζίρου, ενώ το λειτουργικό κόστος παραμένει επίμονα υψηλό, εξαντλώντας τη ρευστότητα. Την ίδια ώρα, ο τζίρος μετατοπίζεται σταδιακά προς τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις, εντείνοντας τις ανισότητες και θέτοντας σε δοκιμασία την επιβίωση χιλιάδων επαγγελματιών.

Ο ψηφιακός και ο πράσινος μετασχηματισμός αποτελούν μεγάλες ευκαιρίες, αλλά δεν είναι αυτονόητα προσβάσιμες σε όλους. Απαιτούν πολιτικές που δεν αποκλείουν, αλλά εντάσσουν. Που δεν αφήνουν πίσω τις μικρές επιχειρήσεις, αλλά τις στηρίζουν έμπρακτα στη μετάβαση, με κίνητρα και ευρωπαϊκά προγράμματα.

Και ταυτόχρονα, μια νέα πρόκληση αναδύεται: οι ασιατικές ψηφιακές πλατφόρμες-κολοσσοί αποσπούν ολοένα και μεγαλύτερο μερίδιο της καταναλωτικής δαπάνης, αλλάζοντας τους όρους του ανταγωνισμού.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα, η ΕΣΕΕ δεν περιορίζεται σε διαπιστώσεις. Με τεκμηριωμένες προτάσεις, διεκδικεί ένα πιο δίκαιο και βιώσιμο πλαίσιο: στήριξη των συνεπών επιχειρηματιών με έκπτωση στη φορολογία, μείωση φορολογικών και ασφαλιστικών βαρών, κατάργηση παρωχημένων μνημονιακών επιβαρύνσεων όπως το τέλος επιτηδεύματος και της προκαταβολής φόρου, αποσύνδεση του εμπορίου από το τεκμαρτό εισόδημα, στήριξη της πραγματικής οικονομίας που δοκιμάζεται με γενναία ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών στις 120 δόσεις, άρση των ανισοτήτων μεταξύ περιφερειών, καθώς και παρέμβαση υπέρ ενός ανοικτού και στις ΜμΕ τραπεζικού συστήματος.

Η Πολιτεία οφείλει να κινηθεί άμεσα και αποφασιστικά, ιδιαίτερα σε μια περίοδο όπου η αλυσίδα αξίας και το ενεργειακό κόστος δοκιμάζουν τις αντοχές της αγοράς.

Το ελληνικό εμπόριο δεν ζητά προνόμια. Ζητά τον ρόλο που του αναλογεί.

Γιατί παραμένει ένας νευραλγικός κλάδος της ελληνικής οικονομίας και πρέπει να έχει λόγο και θέση στον σχεδιασμό και την υλοποίηση της οικονομικής πολιτικής.